

HEILIGE CHRISTOFFELPAROCHIE GODS WOORD OP ZONDAG

Evangelie, overweging en andere berichten van het pastoresteam

4^e zondag in de veertigdagentijd, 27 maart 2022

Inleiding

Deze 4^e zondag in de 40-dagentijd is zondag laetare. Op deze zondag wordt gevierd dat de vastentijd halfweg is en dat het Paasfeest in aantocht is. De liturgische kleur is roze. Het wit van Pasen straalt al vooruit en vormt met de paarse kleur roze. Bij ons is het echter geen gewoonte om roze kleden te gebruiken. Laetare betekend: verheugt u, wees blij.

In het evangelie van vandaag is een vader verheugd dat zijn zoon terug gekeerd is naar huis en richt daarom een feest aan.

Evangelie: Lucas 15, 1-3. 11-32

In die tijd kwamen telkens weer tollenaars en zondaars van allerlei slag bij Jezus om naar Hem te luisteren. De Farizeeën en de schriftgeleerden morden daarover en zeiden: Die man ontvangt zondaars en eet met hen. Hij hield hun deze gelijkenis voor: Een man had twee zonen. Nu zei de jongste van hen tot zijn vader: Vader, geef mij het deel van het bezit waarop ik recht heb. En hij verdeelde zijn vermogen onder hen. Niet lang daarna pakte de jongste zoon alles bij elkaar en vertrok naar een ver land. Daar verkwistte hij zijn bezit in een losbandig leven. Toen hij alles opgemaakt had, kwam er een verschrikkelijke hongersnood over dat land en hij begon gebrek te lijden. Nu ging hij in dienst bij een der inwoners van dat land, die hem het veld in stuurde om varkens te hoeden. En al had hij graag zijn buik willen vullen met de schillen die de varkens aten, niemand gaf ze hem. Toen kwam hij tot nadenken en zei: Hoeveel dagloners van mijn vader hebben eten in overvloed, en ik verga hier van de honger. Ik ga weer naar mijn vader en ik zal hem zeggen: Vader, ik heb misdaan tegen de hemel en tegen u; ik ben niet meer waard uw zoon te heten, maar neem mij aan als een van uw dagloners. Hij ging dus op weg naar zijn vader. Zijn vader zag hem al in de verte aankomen en hij werd door medelijden bewogen; hij snelde op hem toe, viel hem om de hals en kuste hem hartelijk. Maar de zoon zei tot hem: Vader, ik heb misdaan tegen de hemel en tegen u; ik ben niet meer waard uw zoon te heten. Doch de vader gelastte zijn knechten: Haalt vlug het mooiste kleed en trekt het hem aan, steekt hem een ring aan zijn vinger en trekt hem sandalen aan. Haalt het gemeste kalf en slacht het; laten we eten en feestvieren, want deze zoon van mij was dood en is weer levend geworden, hij was verloren en is teruggevonden. Ze begonnen dus feest te vieren. Intussen was zijn oudste zoon op het land. Toen hij echter terugkeerde en het huis naderde, hoorde hij muziek en dans. Hij riep een van de knechten en vroeg wat dat te betekenen had.

Deze antwoordde: Uw broer is thuisgekomen en uw vader heeft het gemeste kalf laten slachten, omdat hij hem gezond en wel heeft teruggekregen. Maar hij werd kwaad en wilde niet naar binnen. Toen zijn vader naar buiten kwam en bij hem aandrong, gaf hij zijn vader ten antwoord: Al zoveel jaren dien ik u en nooit heb ik uw geboden overtreden, toch hebt gij mij nooit een bokje gegeven om eens met mijn vrienden feest te vieren. En nu die zoon van u is gekomen die uw vermogen heeft verbrast met slechte vrouwen, hebt ge voor hem het gemeste kalf laten slachten. Toen antwoordde de vader: Jongen, gij zijt altijd bij me en alles wat van mij is, is ook van u. Maar er moet feest en vrolijkheid zijn, omdat uw broer hier dood was en levend is geworden, verloren was en is teruggevonden.

Ter overweging

Wij mensen hechten veel waarde aan gezondheid. Je kunt het zien bij enquêtes: meestal staat gezondheid daar voor veel mensen op nummer één.

In het evangelie van vandaag, midden in het hart van de veertigdagentijd, gaat het over iets dat eigenlijk net zo belangrijk is: namelijk om de gezondheid van onze ziel. Want die verloren zoon uit het evangelie staat voor de mens die ziek is naar zijn ziel. Het is de mens die in het nauw gedreven rare sprongen kan maken, in zijn redeloosheid misschien of in zijn onbezonnenheid, maar die zich daarvan bewust wordt en dan durft te zeggen: 'Ik ga weer terug naar mijn vader!' Terug naar mijn oorsprong, naar toen het nog goed en gezond was! Ommekeer - bekering heet dat in kerkelijke taal.

Laten we even stilstaan bij het beeld van die 'verloren zoon'. Want wij zijn het soms zelf, die mens, met zijn rare sprongen en soms loopt er zo'n verloren mens vlak om je heen. Onze wereld zit eigenlijk vol met mensen die verloren lopen: letterlijk over jongens of meisjes die van huis zijn weggelopen; de zoon of dochter van vrienden die aan de drugs is verslaafd; of mensen die hun huwelijk niet aankunnen en een verborgen relatie hebben; of mensen die letterlijk de weelde niet kunnen dragen; of alle vluchtelingen. Allemaal mensen die op enig moment verloren lopen of zich verloren voelen: je komt ze steeds opnieuw tegen.

Wat opvalt is de reactie van de vader op die ontmoeting met zijn jongen. Dagelijks, zo staat er, had die vader staan wachten op diens terugkomst. En als dan die zoon zegt: 'Vader, ik heb me zwaar misdragen tegenover de hemel en tegenover u, ik verdien niet meer uw zoon te heten', dan is het enige antwoord van die vader: 'Schiet op, haal het beste pak voor hem, steek hem een ring aan zijn vinger, we gaan feest

vieren. Er moet feest zijn en vrolijkheid, want ik was hem kwijt en heb hem teruggevonden.’ Merkwaardig toch zo’n reactie! Helemaal niet de reactie die je zou verwachten en die je onder ons mensen zo vaak tegenkomt. Zo van: ‘Nu, dat is dan een goede les voor je geweest’ of ‘Zo, durf je nog terug te komen?’ Nee, bij deze vader in het evangelie niets van dat alles.

Geen enkel verwijt, geen enkele afrekening! Wat een hemelsbreed verschil tussen die liefdevolle vader uit het evangelie en wat onder ons, mensen nog al eens voorkomt. Stel je voor, na al dat gebral en gebras weer thuisgekomen en dan nog feest op de koop toe krijgen. Dat die vader gewoonweg niet terugkomt op de fouten die door die zoon gemaakt zijn, maar enkel oprecht blij is over het goede dat in die ander toch ook aanwezig bleek, die vreugde over de ommekeer, de bekering....die houding van de vader doet denken aan mensen die zich bijvoorbeeld als vrijwilliger inzetten voor ex-gedetineerden, of mensen van het Leger des Heils die anderen letterlijk uit de goot halen, of al die mensen die anderen helpen om uit de schulden te komen, de vrijwilligers bij de voedselbank enzovoort. Zien we in hen niet iets terug van die vader uit het uitdagende evangelie van vandaag? Maar toch krijgen deze mensen soms dezelfde verwijten te horen als Jezus in zijn tijd: dat Hij alsmaar van dat soort mensen ontving en zelfs met hen at. Want zo begon het evangelie: ‘Farizeeën en wetgeleerden morden op Jezus dat Hij zich inliet met die overtreders van de Wet en met hen ging eten, ja zelfs vertrouwelijk met hen omging...’ ‘Zinloos’, zo klinkt het in deze tijd, ‘het haalt toch niets uit! Die mensen zijn nu eenmaal bedorven en verloren’. ‘Ze kunnen nu eenmaal niet met geld omgaan’, of ‘Het is een ander slag mensen daar kun je je beter niet mee inlaten...’ Dit is nu net de schampere houding van die oudere broer in het evangelie, die zich beklagt dat er voor die onmogelijke en zondige broer van hem nu allerlei extra’s gedaan wordt wat nooit voor hem is gebeurd. Zijn wij soms niet net als die oudere broer, wanneer we kijken naar mensen die op een of andere manier in een goot terecht zijn gekomen en een reactie hebben in de trant van ‘dan hadden ze maar niet zus of zo... en ze hebben toch hun kans gehad...’ in plaats van die houding van die oudere broer, is het zinvoller om God dank te zeggen wanneer wij zelf gespaard zijn gebleven voor zoveel ellende tegelijk. En dat we met die vader maar gewoon blij zijn en verheugd, wanneer iemand met onze hulp of de hulp van anderen weer op zijn pootjes terecht komt.

In ieder geval, sinds Jezus deze parabel van de verloren zoon heeft verteld, hoeft er uiteindelijk geen mens meer te wanhopen, misschien nog wel eens aan mensen, maar zeker niet aan die goddelijke Vader. Want het is wel duidelijk wie Jezus in die parabel met die Vader bedoelt.

Het evangelie maakt ons duidelijk dat wanneer we omkeren altijd welkom zijn bij God. Een gedachte die we in deze tijd van bezinning mee kunnen nemen: God, die een liefdevolle vergevende God is voor wie zich tot Hem wendt.

Gebed

God van alle leven,

wij danken U om wat Gij ons hebt gegeven:

de aarde en haar vruchten, genoeg om van te leven,
de liefde en de zorg van anderen

bij wie wij mogen thuis komen.

Wij danken U boven alles om uw nooit aflatende nabijheid en mildheid.

Blijf naar ons uitzien, ook als wij menen andere wegen te moeten gaan.

Laat ons uiteindelijk thuiskomen bij U. Amen.

Gedicht

Wacht niet tot morgen om wie ontmoedigd is
een hand te reiken

want jij kunt nieuwe horizons openen
en voor hen houvast zijn.

Wacht niet tot morgen om wie zich alleen voelt
gastvrij te ontvangen
want jij kunt luisteren
en een toevertrouwd geheim bewaren.

Wacht niet tot morgen om wie het uitstekend doet
van harte te feliciteren
want wellicht mist hij jouw aanmoediging
om in zichzelf te geloven.

Wacht niet tot morgen om de mens te danken
die onnoembaar veel voor jou betekent
want dit woord van dank
brengt jullie dichter bij elkaar.

Wacht niet tot morgen
om elk misverstand uit te spreken
en zo mekaar weer te verstaan
want uitstel maakt de barst
onherstelbaar groot.

Wacht niet tot morgen om het levensbrood
te breken en uit te delen
want door dat Jezusbrood
kun jij andermans honger stillen, voorgoed.
(*Dominicanen.be*)

Mededelingen

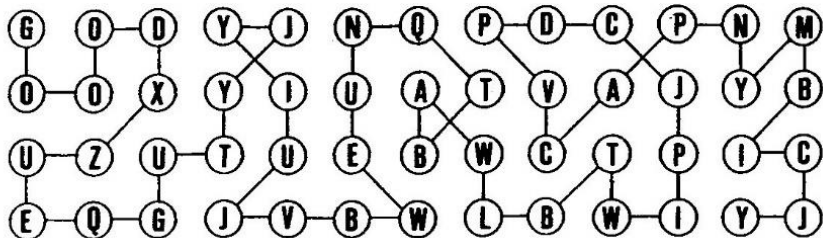
Livestream van de vieringen vanuit St. Nicolaasga zijn te volgen via de link op www.dechristoffel.nl.

Alle goeds en een prettig weekend gewenst.
Het pastoresteam

Voor de kinderen

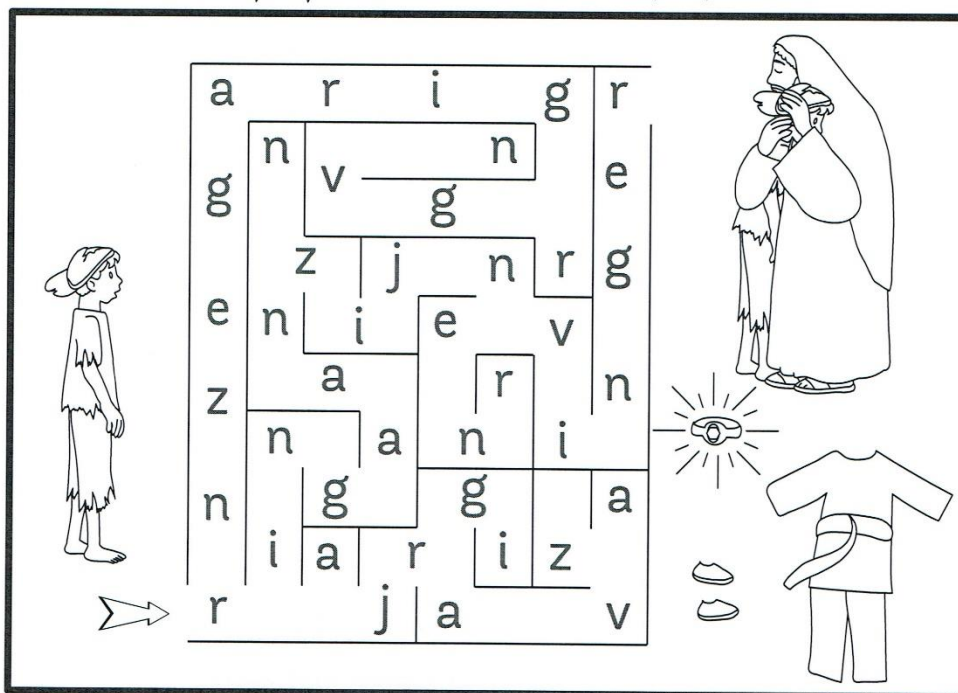
Het evangelie van deze zondag is het verhaal van de verloren zoon. Eerst ging hij thuis weg en al het geld dat hij mee gekregen had gaf hij uit aan lekker eten en aller feesten. Daarna ging hij vol spijt en schaamte terug naar zijn vader. Die wachtte al lang met liefde op hem. Maar de broer van de verloren zoon was niet zo blij als de vader. Hij werd heel kwaad, omdat zijn vader zoveel geduld had met zijn broer. God heeft ook geduld met ons. Hij wacht, totdat wij terugkeren bij Hem. Kijk maar eens of je het verhaal in je kinderbijbel kunt vinden.

Kun jij deze puzzel oplossen?
 Neem de eerste letter (links bovenaan, de G) en sla dan telkens een letter over. Dus neemt de 1^e, 3^e, 5^e letter, enz. Dan krijg je een boodschap die past bij het verhaal van de verloren zoon.

de liefdevolle Vader

Lucas 15, 11-32

Puzzel:

(Lucas 15, 22)

Langs welke weg gaat de Verloren Zoon naar zijn liefdevolle Vader?
 Volg de letters die je tegen komt.
 En maak de onderstaande zin af.

Doch de vader gelastte zijn knechts: Haalt vlug het mooiste kledingstuk
 en trekt het hem aan, steekt hem een
 en trekt hem sandalen aan.

